

Blues pro bláznivou holku: Václav Hrabě (1940-1965)

Autor

- Vystudoval gymnázium v Hořovicích
- studoval český jazyk a dějepis na Pedagogickém institutu v Praze
- po příchodu do civilu nemohl sehnat v Praze zaměstnání, ale zároveň odmítl učit v pohraničním městě Kraslicích
- pracoval tedy v Praze jako pomocný dělník, vychovatel v učňovském internátě, knihovník v knihovně a také jako lektor poezie v časopise Tvář
- až v roce 1964 našel místo jako učitel na základní škole v Košířích
- zemřel ve 24 letech na otravu oxidem uhelnatým
- je považován představitelem beat generation v Československu, ale není to zas tak úplně pravda. Do této role ho navlékl Mirek Kovařík, který se rozhodl jeho dílo popularizovat
- většina jeho poezie a trochu prózy bylo vydáno až po jeho smrti, během komunistů hlavně samizdatem
- byl to muzikant: hrál na saxofon a klarinet
- setkal se s Elenem Ginsbergem
- hodně jeho poezie byla zhudebněna
- Jeho díla popularizoval Mirek Kovařík (vydal jeho první sbírku Stop time)
- Jeho dílo je pouze torzo → neměl čas na to se vymezit
- Roztříštěnost ## Rozbor
- vydána v roce 1990
- vyšla ve sbírce o 2 částech

1. Blues pro bláznivou holku → je zde co nejvíc možnos zachován autorův záměr
2. a jiné básně (zbytek autorovy tvorby seřazen abecedně) → není zde autorův záměr, je tím degradováno jeho dílo (většina z těch básní nejsou ani originální rukopis od Hraběte, ale pouze opisy od jeho přátel po jeho smrti)

- **literární druh:** lyrika
 - **literární forma:** poezie
 - **žánr:** básnická sbírka
 - **umělecký směr:**
 - **časoprostor:**
 - **kompoziční výstavba:** 12 básní, střídá různé motivy, různé postavení lyrického subjektu
 - **lyrický subjekt:**
 - **jazyk:**
 - **veršová výstavba:** volný verš
 - **tropy a figury:**
 - **literárně-historický kontext:**
 - **motivy:**
 - **téma:**
 - polytematická a nesourodá (nekoherentní) → nemá se snažit ho zařadit do nějakého směru
 - tematizace jazzu → rytmicky ale i přímé odkazy na jazzové muzikanty (Miles Davis)
 - první báseň Prolog je psaná v duchu beatníků → rozervanost, polytematičnost, outsiderství
 - Hrabě má však mnohem širší záběr
 - Používá i mnoho básnických prostředků
1. Prolog: staví se zde do pozice “beatníka”, určuje báseň obyčejným lidem, ale zároveň i osobnostem jako byl Miles Davis (bluesový muzikant), nebo Josephine Bakerová (zpěvačka a sex-symbol meziválečných let). Podobá se beatnické poezii v takovém tom chrlení myšlenek a apollianairského pásma. Vyskytuje se zde anafora.
 2. Podzim: přírodní lyrika, oproti původní básni je zde spousta básnických obrátů a lyrický subjekt na sebe neupozorňuje
 3. Variace na reneštní téma: Nejslavnější. Nahlíží různé podoby a formy lásky, opět básnické obraty. Kvůli této básni ho přirovnávali k Máchovi. Vrací se zde stylizace lyrického subjektu, který promlouvá

k čtenáři.

4. Ospalé Něžnosti: Lyrický subjekt neadresuje publikum, ale očividně jeho milenku. Pomezí mezi snem a realitou. Snová exotická krajina.
5. Krátká báseň o Praze: Dva oddíly. nejdříve nás lyrický subjekt uvede do prostředí.
6. Romance: Noční obloha a personifikovaný měsíc, které ukazuje jako opilce.
7. Infekce:
8. Blues na památku Vladimíra Majkovského:
9. Ty:
10. Ukolébavka:
11. Zavři oči:
12. Báseň skoro na rozloučenou: